

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015462
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119015462.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci odsúdeného V. S., nar. XX.XX.XXXX v C., naposledy trvale bytom C., M. XXXX/XX, okres C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre trestný čin obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. c) Tr. zákona, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 12. mája 2020, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. februára 2020 pod sp. zn. 6Pp/267/2019 takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 odseku 1 písm. a), odsek 2 Tr. poriadku z r u š u j e s a výrok pod bodom II. napadnutého uznesenia o určení skúšobnej doby odsúdenému.

II. Podľa 68 odsek 1 Tr. zákona súd u r č u j e odsúdenému skúšobnú dobu na 3 (tri) roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad odsúdeným a za súčasného uloženia obmedzenia podľa § 51 odsek 3 písm. b) Tr. zákona, spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas určenej skúšobnej doby a za súčasného uloženia povinnosti podľa § 51 odsek 4 písm. k) Tr. zákona, spočívajúcej v príkaze zamestnať sa v určenej skúšobnej dobe alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. marca 2015 pod sp. zn. 2T/29/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22. apríla 2015 pod sp. zn. 3To/18/2015 bol odsúdený V. S., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného zo spáchania trestného činu obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. c) Tr. zákona, s uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona vo výmere 7 (sedem) rokov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený V. S. má predpokladaný koniec výkonu posledného trestu odňatia slobody dňa 24. septembra 2021. Lehota pre to, aby mohol byť odsúdený V. S. podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, po uplynutí 3 jemu uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, nastala dňom 24. decembra 2019.

Dňa 27. novembra 2019 bol Okresnému súdu Trenčín doručený písomný návrh odsúdeného V. S. prostredníctvom zvoleného obhajcu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý aj odôvodnil.

Okresný súd Trenčín na nariadenom verejnom zasadnutí uznesením dňa 13. februára 2020 pod sp. zn. 6Pp/267/2019 podľa § 415 odseku 1 Tr. poriadku a za použitia §§ 66 odseku 1, odseku 2, 67 odsek 1 Tr. zákona odsúdeného V. K. podmiennečne prepustil z predmetného

a vyššie uvedeného výkonu trestu odňatia slobody a súčasne mu podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona okresný súd určil dostatočne dlhú skúšobnú dobu na 2 (dva) roky. Svoje rozhodnutie okresný súd v podstate odôvodnil tým, že odsúdený kumulatívne spĺňa všetky tri zákonné podmienky pre to, aby mohol byť podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 odsek 1 a § 67 odsek 1 Tr. zákona, t. j. podmienku formálneho charakteru - potrebnú časť výkonu trestu odňatia slobody už odsúdený vykonal a plnením svojich povinností v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody súčasne preukazuje adekvátny stupeň polepšenia a súčasne spĺňa aj ostatnú tretiu zákonnú podmienku materiálneho charakteru, a to predpoklad vedenia riadneho života na slobode po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, čo okresný súd podrobnejšie odôvodňoval tým, že sa okresný súd nestotožnil so záverom hodnotenia odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý neodporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť a v tejto súvislosti v podrobnostiach okresný súd poukázal na kladný obsah hodnotenia odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, keď odsúdený v zásade plní stanovený program zaobchádzania, aj keď v počiatkoch mal adaptačné problémy s výkonom trestu, keď aj porušil ústavný poriadok a vyskytli sa u neho určité drobné nedostatky, avšak v súčasnej dobe už žiadne nedostatky u neho nie sú, plní príkazy a nariadenia, vystupovanie má slušné a je bezkonfliktným, pracovne zo zdravotných dôvodov zaradený nie je, vykonáva iba jednoduchšie pomocné práce v prospech ústavu a počas výkonu trestu úspešne ukončil štúdium umeleckého rezbára a celkovo získal 2 disciplinárne odmeny, je bez disciplinárneho trestu a na slobode má vytvorené dostatočné sociálne zázemie a garantovanú príležitosť zamestnať sa na slobode, pričom jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti je kritický a u odsúdeného je tak predpoklad vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, aj s prihliadnutím na povahu ním spáchanej trestnej činnosti a okresný súd v podrobnostiach hodnotil ústavom uvádzané hodnotené vyššie (stredné) riziko recidívy odsúdeného na slobode vo vzťahu k trestnej činnosti, ktoré podľa záveru okresného súdu popísaného v odôvodnení napadnutého uznesenia však nie je zásadným dôvodom, ktorý by bránil sám o sebe podmiennečnému prepusteniu odsúdeného V. S. z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť intervenujúci prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín, ktorú písomne odôvodnil tak, že predseda senátu okresného súdu (prokurátor zrejme prehliadol, že vo veci musel a i rozhodoval senát okresného súdu a nie iba jeho predseda sám) nepostupoval správne, keď odsúdeného podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, pretože v prejednávanej príhode absentovala materiálna podmienka pre takéto rozhodnutie. V tejto súvislosti poukázal vyslovene na negatívny obsah hodnotenia odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody z ktorého vyplýva, že odsúdený vykazuje známky látkových závislostí a emočnú nestabilitu, stredné riziko sociálneho zlyhania aj z dôvodu, že bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin a predtým trikrát za rôznu trestnú činnosť, pričom jeho predchádzajúce odsúdenia nevedli k jeho dostatočnej náprave. Podľa názoru prokurátora okresný súd v dostatočnej miere nevyhodnotil existujúce riziká recidívy u odsúdeného. Zo zmyslu inštitútu podmiennečného prepustenia vyplýva, že toto nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie sa vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Podmiennečné prepustenie je dôvodné iba vtedy, ak je odôvodnená nádej, že odsúdený bude na slobode po podmiennečnom prepustení viesť už iba riadny život a nebude existovať príliš vysoké riziko jeho recidívy. Podľa jej názoru v prejednávanej príhode u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie a preto navrhol, aby nadriadený Krajský súd v Trenčíne napadnuté uznesenie okresného súdu v celom rozsahu zrušil.

Odsúdený V. S. sa k písomnému odôvodneniu prokurátora do konania neverejného zasadnutia krajského súdu vyjadril písomne prostredníctvom zvoleného obhajcu tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu považuje za správne a zákonné a sťažnosť prokurátora a ním uvádzané argumenty v jej písomnom odôvodnení nepovažuje za dôvodné. K tomu ďalej uviedol, že okresný súd sa dôsledne vysporiadal so všetkými skutočnosťami potrebnými pre rozhodnutie v prejednávanej veci v dôvodoch napadnutého uznesenia. V podrobnostiach predovšetkým poukázal na všetky existujúce pozitíva, ktoré odôvodňujú jeho podmiennečné prepustenie a hodnotenie menšieho rizika sociálneho zlyhania u jeho osoby, najmä skutočnosť, že na slobode má dobré sociálne zázemie u rodičov, ktorým chce, najmä otcovi zvládať jeho ťažké ochorenie a starať sa i o svoju maloletú dcéru, pričom má vybudované pracovné návyky a prísľub zamestnania. Preto navrhol sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti odsúdeného, ktorá mu bola spolu so spisom predložená 24. apríla 2020, preskúmal podľa § 192 odseku 1 Tr. poriadku na neverejnom zasadnutí dňa 12. mája

2020 správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že z podnetu sčasti dôvodnej sťažnosti prokurátora, ktorá bola podaná oprávnenou osobou a včas, je nevyhnutné napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku pod bodom II. o určení skúšobnej doby odsúdenému zrušiť a určiť odsúdenému prísnejšiu skúšobnú dobu s nariadením probačného dohľadu nad jeho osobou počas určenej skúšobnej doby a popritom aj odsúdenému na posilnenie účinkov probačného dohľadu uložiť mu aj jedno obmedzenie a jednu povinnosť v zmysle § 51 Tr. zákona.

Podľa § 66 odseku 1 písm. a) Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - ak ide o osobu odsúdenú za prečin, po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odseku 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 odsek 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 odsek 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 odseku 1 Tr. zákona pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov a skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného.

Úvodom krajský súd uvádza, že v rámci prieskumnej povinnosti nezistil, že by okresný súd v posudzovanej trestnej veci nepostupoval v súlade s Trestným poriadkom aj keď meritórne rozhodol až po uplynutí lehoty uvedenej v § 415 odsek 4 Tr. poriadku, čo však nemá relevantný vplyv, keďže ide iba o poriadkovú lehotu na meritórne rozhodnutie v posudzovanej veci.

Krajský súd v súlade s právnym názorom okresného súdu dospel k záveru, že v posudzovanom prípade odsúdený V. S. kumulatívne spĺňa zákonom vyžadované všetky tri zákonné podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného uvedené v ustanovení § 66 odseku 1 písm. a), odsek 2 aj v ustanovení § 67 odsek 1 Tr. zákona. Prvá formálna zákonná podmienka bola naplnená ešte dňom 24. decembra 2019, kedy odsúdený už vykonal 3 z právoplatne jemu uloženého trestu odňatia slobody za spáchaný obzvlášť závažný zločin. Odsúdený tiež plnením všetkých svojich povinností a svojim správaním počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody preukázal adekvátny stupeň polepšenia tak, ako to podrobne vyplýva z obsahu podaného hodnotenia riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody. V závere hodnotenia však riaditeľ ústavu na výkon trestu v zásadnom rozpore s tým, čo uviedol v obsahu hodnotenia, ktoré podal súdu, bez relevantného odôvodnenia konštatoval, že odsúdený V. S. iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie a jeho podmiennečne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody preto neodporúča. Krajský súd v tejto súvislosti považuje za nevyhnutné uviesť, že súd, ktorý rozhoduje o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je v žiadnom prípade viazaný uvádzaným záverom riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody v podávaných hodnoteniach, pričom len súd je kompetentný posudzovať splnenie zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdenej osoby z výkonu trestu odňatia slobody. Výsledky, aké odsúdený V. S., ktorý je fakticky po prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, doposiaľ dosiahol vo výkone trestu odňatia slobody nezodpovedajú však iba záveru o relatívne dobrom jeho správaní sa tak, ako na to poukazoval prokurátor v rámci sťažnostnej argumentácie. Odsúdený je počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to vyplýva z jednotlivito uvádzaných skutočností v obsahu podaného hodnotenia riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody v súčasnej dobe, resp. od prvopočiatku výkonu trestu hodnotený už len pozitívne, o čom svedčia nie len ním dodržiavané všetky svoje povinnosti a príkazy počas doterajšieho výkonu trestu, jeho slušné správanie sa k príslušníkom ZVJS i spoluodsúdeným, bez konfliktov, ale i jeho pracovné aktivity v medziach svojho zdravotného stavu, dostatočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, opakovane udelené disciplinárne odmeny, bez existencie udeleného disciplinárneho trestu, úspešné doplnenie si štúdia, čo je okrem iného aj pozitívnym predpokladom pre budúce pracovné uplatnenie odsúdeného na slobode.

Pokiaľ ide o splnenie ostatnej, tretej zákonnej podmienky materiálneho charakteru, t. j. predpoklad, že odsúdený V. S. bude po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život a nebude sa dopúšťať opätovne protispoločenskej činnosti, predovšetkým trestnej činnosti, krajský súd vo všeobecnosti najskôr musí uviesť, že už zo zákonného znenia vyplýva to, že či odsúdená osoba bude či nebude viesť riadny život po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody možno iba odhadovať, resp. vysloviť v tomto smere konkrétnu prognózu, po vyhodnotení všetkých známych relevantných skutočností, ktoré sa viažu k osobe odsúdeného. V podstatnej miere úzko súvisí hodnotenie tejto prognózy aj so záverom o druhej materiálnej zákonnej podmienke pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože už ten sám o sebe v podstatnej miere napovedá o stave nápravy odsúdeného aj smerom do budúcnosti, samozrejme po všestrannom vyhodnotení a vzatím do úvahy aj ostatné ďalšie podstatné faktory. Odsúdený V. S., ktorý je fakticky iba prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody tak, ako to vyplýva z obsahu jeho hodnotenia z doteraz vykonanej väčšej časti jemu uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody už stabilne, bez akýchkoľvek negatívnych výkyvov, riadne plní svoje povinnosti a správa sa iba pozitívne s tým, že jeho prejavovaný (nie len verbálne) dostatočný kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti je nemenný a program zaobchádzania stále plní v takej miere, že je možné konštatovať, že jeho náprava je dostatočne pozitívna a uveriteľná a to aj vzhľadom k tomu, že trest odňatia slobody vykonáva po prvýkrát a teda nejde zrejme u neho o účelové správanie sa, ktoré by nekorešpondovalo s realitou ním proklamovaných postojov v snahe viesť už iba riadny život občana. Krajský súd preto konštatuje, že odsúdený V. S. spĺňa dôvodný predpoklad, že na slobode bude viesť riadny život po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, berúc do úvahy v dostatočnom rozsahu preukázaný adekvátny stupeň jeho polepšenia v podmienkach výkonu trestu odňatia, s existujúcim dobrým sociálnym zázemím, ktoré tvorí jeho rodina, čo potvrdil aj ústav na výkon trestu odňatia slobody a podporne tiež prísľub ubytovania a zamestnania odsúdeného. Skutočnosť, že u odsúdeného existujú sklony k páchaniu trestnej činnosti, čomu nasvedčuje jeho predchádzajúca trestná minulosť však sama o sebe nemôže odôvodňovať záver o nesplnení poslednej zákonnej materiálnej podmienky, a to s poukazom na ostatné existujúce pozitívne faktory u odsúdeného, medzi ktoré patrí aj jeho snaha vyvarovať sa svojim negatívnym návykom z minulosti, čomu je možné uveriť, a ktorej existenciu na slobode u odsúdeného je možné podporiť zákonnými prostriedkami (probačný dohľad, primerané povinnosti a obmedzenia) v rámci plynutia určenej obligatórnej primeranej skúšobnej lehoty. Vyššie (stredné) riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného V. S. vyplýva iba z vypracovaného písomného a formálneho dotazníka z ústavu na výkon trestu odňatia slobody, a to predovšetkým zo skutočností, ktoré odsúdený sám subjektívne pozitívne ovplyvniť nemôže (napr. pohlavie, vek).

Na základe uvedených skutočností preto aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený V. S., ktorý je pritom vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, tresty odňatia slobody vykonáva v najmiernejšom ústave na výkon trestu odňatia slobody, s minimálnym stupňom stráženia, s prihliadnutím aj na povahu ním spáchanej trestnej činnosti kumulatívne spĺňa všetky tri zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako je uvedené.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody dospel k záveru, že odsúdeného V. S. je možné podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, avšak na rozdiel od záveru okresného súdu, s určením prísnejšej skúšobnej doby a s prísnejším režimom, a to nariadením probačného dohľadu nad odsúdeným počas určenej skúšobnej doby na 3 (tri) roky a s uložením jedného obmedzenia, ktoré spočíva v zákaze požívaní alkoholických nápojov a iných návykových látok ako aj v povinnosti, spočívajúcej v príkaze počas určenej skúšobnej doby sa zamestnať či minimálne a preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie, čo bude predmetom kontroly v rámci probačného dohľadu. Iba takto určená skúšobná doba, probačný dohľad a uložené primerané obmedzenie a povinnosť sú dostatočné opatrenia na potlačenie rizika recidívy u odsúdeného, keď pôvodne pomerne krátka určená skúšobná doba okresným súdom, bez akejkoľvek kontroly odsúdeného, nebola dostatočným opatrením na potlačenie takéhoto rizika.

V prípade, že odsúdený nebude plniť podmienky probačného dohľadu či bude porušovať uložené obmedzenie či nesplní lebo nebude plniť uložený príkaz, čo bude predmetom opakovanej kontroly zo strany príslušného probačného a mediačného úradníka, a to aj prípadne v súčinnosti s Policajným zborom, čomu je odsúdený povinný sa podrobiť s tým, že ak nebude v celom rozsahu plniť podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, môže to mať samo o sebe za následok

povinnosť podrobiť sa výkonu zvyšku nevykonaného trestu odňatia slobody, o čom krajský súd týmto odsúdeného aj poučuje.

Uvedené dôvody potom viedli krajský súd z podnetu sťažnosti prokurátorky k takému rozhodnutiu, ako je uvedené vo výrokovvej časti pod bodmi I. a II. tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.